

רעהה. בין שאמרו נעשה ונשמע, מיד שקתה, הדא הוא (חולמים ע) ארץ ירא ושקטה. יראה בהתחלה, ולבסוף ושקטה.

ובא וראה, משום שישראל אמרו נעשה, דחלין מן כל עשייה שיעיכלו כל מכם כי העולם לעשותות, ולא מכל קסמים וכחשים של העולם. מה הטעם? אחד בגול זה, ואחד משום שפשהוציא הקדוש ברוך הוא אומם ממצרים, שבר לפניהם כל מני כשפים וקסמים שלא יוכלו לשלט בהם, ואומה שעשה שבא בלק הוא ידע זאת. מיד - וישלח מלכים אל בלבם בן בעור פתורה אשר על הנהר וגוו. מה זה פתורה? אלא שיתקון שלחנו ויראה שם עצה מה לעשות. אשר על הנהר? על הנהרים היה לו לכתב! מה זה על הנהר? וראי כף זה, שעל נהר אחד עומד פמיד.

רבי אלעזר ורבי אבא היו הולכים לראות את רבי יוסי בן רבי שמעון בן לקוני, חמי דרבנן. קמו במחוץ הלילה לעסוק בתורה. ישבו. אמר רבי אלעזר, בעת הוא הזמן שהקדושים לא ישבו בדור. אמר רבי אלעזר, שעתו זה מהו? אמר רבי ואיך משתעשע בצדיקים של שם. אמר רבי אבא, שעתו זה סוד נסתר הוא, טמיר אליו, שלא ידוע. אמר לו, וכי בריקנות היה עמודים גודלים שמפלנים בעולם הזה שלא יודעים ולא רדיי אחריה לידע על מה עמודים בעולם הזה, ולמה היה מצלפים באוטו עולם? פתח רבי אלעזר ואמר, (ישעה כה) ה' אלהי אפה אرومך אודה שמק כי עשית וגוו. הא קרא רזא דמהימניתא היה. כי, רזא עלאה, שירותא דנקודה עלאה סתימה דלא ידיע.

דאמרו נעשה ונשמע, מיד שקתה, הדא הוא דכתיב (תהלים ע) ארץ ירא ושקטה. יראה בקדמיתא, ולבסוף ושקטה.

ויהا חזי, בגין דישראל אמרו נעשה, לא דחלין מן כל עשייה, דיכלון כל חרש דעלמא? מעבד, ולא מכל קסמין וחרשין דעלמא. מאית עמא. חד, בגין דא. וחד, בגין דבד אפיק לון קדשא ברייך הוא ממזרים, תבר קמייחו כל זיגי חרשי וקסמין, דלא יכלין לשילטאה עלייהו, וההייא שעטאת דאתא בלק, הוה ידע דא. מיד ויישלח מלכים אל בלבם בן בעור פתורה אשר על הנהר וגוו. Mai פתורה. אלא דיתקין פתורה, וייבעי מפתמן עיטה, מה יעביד. אשר על הנהר, על הנהרים מיבעי ליה, Mai על הנהר. ודיי הכי הוא, דעל חד נהרא קיימת תדר.

רבי אלעזר ורבי אבא, הו אזי למייחמי לרבי יוסי ברבי שמעון בן לקוני, חמי דרבנן אלעזר, קמו בפלגות ליליא למליי באורייתא, יתבו. אמר רבי אלעזר, השטא הוא עדנא, קדשא ברייך הוא עאל בגנטא דען, לאשבעש בצדיקיא דתמן. אמר רבי אבא, שעשוואה דא Mai הוא, והיך ישתעשע בהו. אמר רבי אלעזר, מלה דא רזא סתימה איהו, (דף קצג עב) טמירה לגביו, דלא ידיע. אמר ליה, וכי בריקניתא הו סמכין לרביבין דמקדמת דנא בהאי עלמא, דלא ידע, ולא רדיו אבתרה למנדע על מה קיימין בהאי עלמא, ומה הו מהפאן בההוא עלמא.

פתח רבי אלעזר ואמר, (ישעה כה) ה' אלהי אפה ארוםך אודה שמק כי עשית וגוו. הא קרא רזא דמהימניתא היה. כי, רזא עלאה, שירותא דנקודה עלאה סתימה דלא ידיע.